

כשאתה מצביע בעד מרי, כל הקול שלך יעמוד לר-
שות ה"יונים", להקמת ממשלה של שוחררי-שלום.
אם אתה רוצה בממשלה כזאת, הרי קוד
הניתן למרי יהיה שווה פי שלושה יותר
מאשר קוד הניתן למערך הגדול.

מי ילחם בנוסח?

הו שיקול חשוב, אבל אין זה השיקול היחיד.
הכנסת הבאה תבחר מיד בראשיתה בממשלה החדשה.
כן. אבל אל תשכח:
אחרי-כן היא תצטרך למלא את תפקידה
במשך ארבע שנים ארוכות!
בארבע שנים אלה, יתעוררו כל השאלות, יהיה צורך
לא רק במילחמה מתמדת למען השלום, נגד שוחררי-הסיפוח,
למען ניצול כל הזדמנויות.
יהיה גם צורך במילחמה בשחיתות, בהסתאבות, בדיכוי
האזרח הקטן, בכפייה הדתית והאנטי-דתית, ברודנות הביר-
רוקרטית, בפער החברתי.
מי יעשה את העבודה הזאת?
מי יעשה אותה בשנים האחר-
ונות?

אתה קראת עיתונים, שמעת רדיו, אתה יודע שסיעתנו
הקטנטנה היתה הלוואת העיקרית, ולעיתים קרובות גם
היחידה, למען כל אלה. אתה יודע שסיעתנו, בעזרת יועציה
ופעיליה, פיתחה שיטות-מאבק שגרמו להתפעלות כללית
בכנסת, במדינה, ואף בחוץ-לארץ.
האם אתה מתאר לך מה תהיה דמות ה-
כנסת בלעדנו?

אל מי יפנה האזרח מחר, כשהיה צורך לריב את ריבו
עם גדולי המישטר? מי יגלה את "נתיבי נפט" ו"קרן
ספיר" של מחר? מי ימנע את השתלטות הכפייה הדתית?
האם אתה סומך על מישהו שיעשה זאת
יותר טוב מאיתנו?

האם אתה בכלל סומך על מישהו שיעשה זאת —
חוץ מאיתנו?

אנחנו הוכחנו מה אנחנו יכולים לעשות. הוכחנו שאי-
אפשר לשחד או להרתיע אותנו. הוכחנו שיש לנו היידע,
הכושר, רוח-הקרב הדרושים במאבק זה — כשם שהוכחנו
זאת במאבק על השלום.

אנחנו לא נחמדים..

אנחנו צבא-הקבע של השלום. לא עלינו על עגלה
זאת בשבועות האחרונים, מפני שזה פופולרי, מפני
שזה עכשיו באופנה.

בבחירות אלה צצו כמה וכמה רשימות, המדברות על
שלום. יש רשימות המעתיקות כל מילה שאנחנו אומרים.
הם יעתיקו גם את המילים האלה, שאותן אני כותב לך
עכשיו.

יש ביניהם רשימות שהן יותר "נחמדות"
מאיתנו. זה נכון. אבל שאר-נא את עצמך:
מדוע הן נחמדות?

חייל שבילה את שלושת החודשים האחרונים בשק"ם
בעפולה — הוא "נחמד". בגדיו נקיים, פניו מגולחות.
שום צלקת אינה מקלקלת את הפרצוף שלו.

חייל שעבר את שבעת מדורי-הגהינום של הקרב,
והרויץ מאז במוצב, אינו "נחמד". בגדיו מרושלים וקרור
עים. הוא לא מגולח הכי יפה, ואולי יש לו כל מיני צלי-
קות בכל מיני מקומות. אנחנו דומים לחייל זה.

עברנו הרבה קרבות למען השלום, למען
הצדק, נגד השחיתות. רכשנו לנו הרבה-הרבה
שונאים. אנחנו לא "נחמדים". ועל כך גאווה.
את מי אתה מעדיף?

אנו זקוקים לך!

רשימת מרי תלויה ביום הבחירות בקולות החיילים.
בקולך. אין זה סוד.

גם בבחירות הקודמות קיבלנו הרבה יותר קולות ב-
צה"ל מאשר בציבור האזרחי. תמיד התגאינו בכך: שת-
נועת-שלום מובהקת כמונו זוכה בתמיכה הגדולה ביותר
דווקא בשורות צה"ל. גם עיתונאים זרים שמו לב לכך,
וקבעו: זה מוכיח שצה"ל הוא באמת צבא הגנה ושלום.
הפעם חשובים לנו קולות החיילים שיבעתיים. שלושה
רבעים מן הציבור, שממנו יונקת תנועתנו את כוחה העי-
קרי, מגויס. הציבור הצעיר, הדור החדש של ארץ-ישראל
החושבת, נמצא עכשיו בקוים.

יותר מזה: ברמת-הגולן ובמדיבר-סיני נולדה תנועת-
שלום חדשה. תנועת-שלום זו זקוקה לביטוי. היא צריכה
להשפיע על הממשלה הבאה ועל הכנסת הבאה.

זוהי תיקונותנו הגדולה ביותר: שנוכח
לקום בישיבה

הראשונה של
הכנסת הבאה,
וזומר: בזכות
החיילים אנחנו
יורשים כאן!

איכבה למרי

הבאה. והרי הממשלה תקבע את דרך המדינה.
אין זה כך. סיעה קטנה משפיעה על הרכב
הממשלה הבאה בדיוק כמו סיעה גדולה, ואולי
אפילו יותר.

אם יתחזק הליכוד, בבחירות אלה, יתפרש הדבר
כתמיכה במחנה הסיפוח של "ארץ-ישראל השלמה".
המחנה שהתנגד להפסקת-האש, המתנגד לוועידת-השלום
בז'נבה, הרוצה בעצם לחדש את המלחמה בנוסח "זבנג
וגמרנו".

אם יתחזק המערך בבחירות אלה, יתפרש הד-
בר כאישור לקבוצת גולדה-דיין-גלילי. הכל יימשך
כמו עד עכשיו. ה"יונים" במערך יהיו משותקים. ידברו

הרבה על שלום. וייעשו את הכל כדי שיימשך המצב של
"לא שלום ולא מלחמה". מצב זה מוכרח להסתיים במיל-
חמה חדשה, שבה נעמד לא רק מול הערבים, אלא גם
מול הסובייטים.

אם יתחזק מרי, יתפרש הדבר כדחיית קו הליכוד
וגם כדחיית קו ה"ניצים" של המערך. הכל יבינו שזוהי
הצבעה בעד השלום. בעד מדיניות נמרצת וחד-משמעית
להשגת הסדר שיבטיח את ביטחוננו.

זה יעודד את ה"יונים" במערך. זה יוכיח להם שהצי-
בור, ובעיקר החיילים, רוצים בקו חדש. זה ידרבן אותם
להדית סוף-סוף את קבוצת גולדה-דיין-גלילי.

אנחנו נתמוך במנהיגות חדשה כזאת
בפועל.

נשתמש בקולות שלנו כדי למנוע את הקמתה של
ממשלה בהשתתפות הליכוד. נשתמש בהם כדי להבטיח
רוב לממשלה של "יונים", אם תקום. אם יהיו לנו בכנסת
הבאה 2-3 מנדטים, הם יוכלו להוות את לשון-האמונים
שתמנע הקמת ממשלה של שוחררי-הסיפוח, ויספקו
את הקולות המכריעים, שהיו דרושים לממשלת-שלום.

זהו הפירוש המעשי של סיסמתנו: קול
נטו ל שלום.

כשאתה מצביע בעד המערך, אינך יודע בעד מי אתה
מצביע. מכיוון שרשימת המועמדים של המערך מחולקת
בין הניצים, היונים והכדאיניקים. רק שליש של קולך
ייתן ליונים. שליש קולך ייתן לניצים, ושליש למלחכי-
הפינכה שיתמכו בגולדה-דיין.

העתה סיכנת את חיך למען המדינה.
עברת את הגיהנום של מלחמת יום-הכיפורים. ראית
את חבריך נופלים מימין ומשמאל. חזית על גופך
את המחבלים הנוראים.

מאז אתה רובץ בין עצי-המאנוג באפריקה, בין חולות
סיני, בין הרי השלג בחרמון.
אתה מוכן למלא את פקודות צה"ל, גם כשיש לך
שאלות רבות לגבי דרכה וכישרונה של ההנהגה המדינית.
הוכחת זאת במלחמה. אתה מוכיח זאת עכשיו, בימי
הפסקת-האש.

אבל השאלות קיימות, הן מברסמות בדבק.
ויש לך הרבה-הרבה זמן לחשוב עליהן.

בעוד כמה ימים תצטרך להשיב בעצמך על שאלה
אחת. הקשורה בכל שאר השאלות. בעד מי להצביע? בעד
איווה שילטון? בעד איווה ממשלה? בעד איווה דרך?
מעולם לא היתה ההצבעה שלך קשורה כך
כך בגורלך האישי כמו הפעם. כאשר תשדשך
את הפתק לתוך הקופי הצבאית, אתה תקבע:
האם תהיה מלחמה נוספת, או לא? האם תי-
שאר מגויס במילואים במשך שבועות, חודשים
או שנים? איווה מין שזום אתה רוצה?

אין בעד מי להצביע?

אתה מלא זעם. ועם לוחט, המבקש לו פורקן במע-
שים, או זעם שקט, הגורם לתיסכול ולמרירות גוברת.
ראית את המחבלים המחרידים — והאמנת שאחרי
מלחמה זו ישתנה הכל.

עכשיו אתה רואה ששום דבר לא השתנה.
האחראים לאמון נשארו כראש השלטון, וכבר
החליטו להמשיך בשיטתנו גם אחרי הבחירות.
הם שינו קצת את הסיגנון, הם מדברים על שלום.
אבל זאת אותה הגברת בשינוי האדרת. ואותו דיין, ואותם
כולם.

הליכוד, שגרם למלחמה יותר מכל גוף
אחר במדינה, מפני שהתנגד להחזרת "אש
שער", התחיל גם הוא לדבר על "שלום".

גח"ל ושותפיו סגדו לפולחן-האלילים של משה דיין,
ונמנעים גם היום מלמתוח עליו ביקורת כלשהי. אמנם,
הם מדברים נגד "ממשלת המחול" — אבל באותה גשימה
הם תובעים להקים "ממשלת ליכוד לאומי" ביחד עם
דיין, גולדה והאחרים.

המערך לא השתנה. הליכוד לא השתנה.
הכל נשאר כמו שהיה.

אתה מרגיש בזה. ואתה עלול להתפתות לסיסמה:
"כולם אותו הדבר. אין בעד מי להצביע. או לא נצביע
בכלל".

אין סיסמה כוזבת יותר ומסוכנת יותר מזו.

יש בעד מי!

מי שאינו מצביע, גם הוא מצביע. שום מושב בכנסת
הבאה לא יישאר ריק. מי שאינו מצביע, כאילו מצ-
ביע בעד המפלגה הגדולה ביותר.

אבל הסיסמה אינה נכונה גם מבחינה מעשית:
יש בעד מי להצביע.

אתה יכול להביע את זעמך הצודק. אתה יכול להכות
במערך. אתה יכול להכריז בפה מלא: האחראים למחדלים
— הביתחו!

ואינך צריך, לשם כך, להצביע בעד הליכוד, שהוא
גרוע יותר מן המערך, שהיה שותף למחדלים, והדוגל
במדיניות שתוביל לאסון גדול עוד יותר.

אינך חושב לעבור מן הפה אל הפתח.

יש דרך שלישית. אני מציע לך לחשוב עליה.
הדרך של מרי.

יש לך כמה ספקות. אנסה להשיב עליהם.
אתה שואל את עצמך: מה יכולה תנועה
קטנה כמו מרי לעשות? איך היא יכולה
להשפיע?

נדמה לך שהצבעה בעד סיעה קטנה היא ביזבוז של
קול, מפני שהסיעה הקטנה לא תשפיע על הרכב הממשלה